

Робота була і залишається найбільшою сферою наших відносин із суспільством. Це найбільший відрізок часу, протягом якого люди читають Євангеліє нашого життя. Це не спосіб заробити гроші, але вівтар, де людина служить своєму Царю. *«Тож, коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, усе на Божу славу робіть!» (1Кор.10:31)*

Чи є необхідність піддавати духовному випробуванню сферу трудової діяльності, з'ясовувати, як працювати та обирати професію?

Необхідно твердо відповісти: «Є!».

Це підтверджується такими аргументами:

- віддаючи своє життя в руки Божі, ми повинні підкорити Йому все;
- Біблія детально показує яким має бути наше ставлення до роботи;

-робота була і залишається найбільшою сферою наших відносин із суспільством. Це найбільший відрізок часу, протягом якого люди читають Євангеліє нашого життя. Генрі П. Кроуелл писав, що робота для людини – це не спосіб заробити гроші, але вітар, де вона служить своєму Царю.

Як працювати так, щоб прославити Спасителя? Можливо, робити як всі, догоджати начальникам чи досягати успіху за будь-яку ціну..?

Тільки читаючи об'єктивні норми Свято Письма, ми можемо виділити універсальні та правильні принципи професійного життя християнина.

1. Необхідність праці. Робота була необхідною ще в досконалому Едемському саду, куди Господь помістив людину, щоб порала та доглядала його (Бут.2:15). Пізніше, у законі Мойсея читаємо: *«Шість день працєю і роби всю працю свою...» (Вих.20:9)*. Одні люди з великим ентузіазмом відносяться до своєї роботи, а інші дивляться на неї, як на тяжкий тягар, який вони би з радістю переклали на чужі плечі. Апостол Павло засуджує ухилення від праці: *«... хто працювати не хоче, нехай той не їсть!» (2Сол.3:10).*

Буває, що люди, які можуть працювати, чекають, щоб їм подали на всі потреби. Підтримуючи їх у таких випадках, ми допомагаємо грішити (окрім випадків хвороби чи іншого лиха). Також люди, особливо хто жив за рахунок інших, повинні працювати, щоб мати подати нужденному (Еф.4:28).

Є церкви, які не приймають до себе у члени працездатних людей, які не зайняті.

2. Тяжкість праці. Бог сказав Адамові: *«За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя... У поті свого лица ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий» (Бут.3:17-19)*. Через гріх ми приречені на тяжку роботу.

Щоб чесно заробити на прожиття, необхідно тяжко працювати. Багато хто намагається цього уникнути. Вони мріють створити підприємство, керувати роботою інших, отримувати великий прибуток, їздити на курорти і просто радіти життю. Далеко не всім цього вдається досягти. Коли випробувати отриманий ними результат від праці на справедливість, то лишається взагалі одиниці.

Кращі дні людського життя – це труд і хвороби (Пс.89:10). Якщо Бог визначив наше перебування на землі в тяжкій праці, то цього неможливо уникнути. Використання досягнень науки і техніки, правильний розподіл праці в невеликій мірі її полегшують. Також люди окремих професій можуть отримувати більший прибуток через ризики в роботі чи довгі роки підготовки.

Якщо ти живеш без турбот та не відчуваєш вантажу роботи, то варто перевірити свою справу. Інколи ми можемо спокуситись на легкий прибуток, згрішивши проти ближнього шляхом завищення ціни, обману, недодачі заробленого, кредитів та різної крутні. Соломон застерігав від цього: *«Хто оброблює землю свою, той хлібом насичується, хто ж за марницею гониться, той позбавлений розуму»* (Пр.12:11).

3. Ретельність виконуваної роботи. У всі часи, навіть будучи рабами чи незаконно ув'язненими, християни були прикладом високої продуктивності роботи. Якщо до рабів Біблія висуває вимоги відмінної роботи, то наскільки краще маємо працювати ми, маючи значно благородніші умови?!

Господь наказує нам робити все на Божу славу (1Кор.10:31), без нарікання та сумніву (Фил.2:14), у Ім'я Господа Ісуса (Кол.3:1-25), від душі, немов Господеві, а не людям (Кол.3:23)! Добросовісний труд – це заповідь і наказ.

Де б ви не трудилися – в установі, в кооперативі, на заводі, у торгівлі або в будь-якому іншому місці – ви повинні діяти так, якби ви трудилися для Христа. Кожному християнині слід пам'ятати, що його робота – також Боже діло, через яке можна звеличити Господа чи знеславити Його. Недбальство у Божій справі є гріхом.

За статистикою, 53% працівників уникають роботи і абсолютно нічого не роблять упродовж цілого робочого дня в тиждень. Ми маємо працювати повний робочий день та

виконувати весь об'єм роботи.

Безумовно, щоб прославити Господа, християнин повинен бути професіоналом на своїй роботі. У Писанні згадуються Божі люди, які були спеціалістами своєї справи: Ісак (землеробство), Яків (скотарство), Соломон (судочинство та торгівля), Бецаїл (будівництво), Аарон (священик), Давид (військова справа), Йосип та Даніїл (управління), апостол Петро (рибальство), апостол Павло (виготовлення наметів), Тавіта (шиття одягу)... Для допомоги, заохочення та навчання віруючих прославляти Бога у різних професіях в Україні створено Альянс християн-професіоналів (<http://www.acp.org.ua/>).

4. Покладання на Бога. *«Робімо як найкраще, а результати покладімо на Бога»* - саме так звучить девіз однієї з християнських місій. Кожен віруючий повинен розуміти, що він цілковито залежить від Бога. Без духовного відродження кров'ю Христа людина нездатна протистояти грішній системі на роботі. Потрібно підкоритись Спасителеві та завжди покладатись на Нього.

«Мій народе, кожного часу надійтесь на Нього...» (Пс.61:9).

Лише Творець, за своєю милістю, дає силу працювати, мудрість та терпіння виконувати складну роботу, плідність землі та худобі, посилає рибу в тенета та покупця продавцеві (Повт.7:13). Тому ми не маємо права хвалитись результатами своєї праці, ні малими ні визначними.

Без Божої допомоги неможливо дотриматись справедливості в роботі. Ми належимо Богу, як і наша робота. Я впевнений, що Він потурбується про Свою власність.

Господь Ісус Христос прийняв вигляд раба і слуги. Ми чинимо мудро, якщо прислухаємось до таких слів: *«Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! Він, буди в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина...» (Фил.2:5-7)*. Берімо приклад з Ісуса Христа.

Можливо хтось хоче заперечити: «Я ніколи не отримую просування по службі. Все моє життя може пройти у виконанні рутинної та нецікавої роботи». Але подивіться на цей

вірш: «... хто великим із вас хоче бути, хай буде слугою він вам» (Матв.20:26). Шлях до просування – у смиренному служінні іншим. Кожен, хто хоче стати лідером, повинен поводити себе як слуга. Гордий працівник рідко піднімається по службовій драбині.

Якщо вам здається, що ви достатньо довго та наполегливо трудитесь на своєму робочому місці, але вас чомусь не просувають, тоді ви повинні зрозуміти, що Бог тримає вас на цьому місці для конкретної цілі. Шукайте її.

5. Оподаткування результатів праці. З давніх часів люди платили податки, з ділянки землі, з того що приносило прибуток... Бізнесмени царства Соломона платили податки (1Цар.10:15), Христос платив податок (Матв.17:27). Податки необхідні щоб існувала держава, яка забезпечує порядок в суспільстві. «Тож віддайте належне усім: кому податок – податок ...» (Рим.13:7).

6. Справедлива оплата праці. Це стосується як роботодавців, так і працівників. Хто наймає на роботу, повинен сплатити домовлене. Утримування зарплати – гріх проти Бога (Як.5:4).

Працюючий повинен працювати гідно зарплати. Працівник також повинен бути справедливим. Коли виконується певна робота, майстер визначає її вартість. Коли визначена ним сума надто велика, часто аргументом є твердження, що «така вже ціна на ринку». Ми повинні увійти в положення тієї людини, у якої згодились працювати. Тут доречним є запитання: – Чи справедливим буде, що оплата кількох годин моєї праці вартуватиме наймачеві кількох днів його роботи? «... якою мірою будете міряти, такою відміряють вам» (Матв.7:2). «Тож усе, чого тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, те саме чиніть їм і ви. Бо в цьому Закон і Пророки» (Матв.7:12).

Проблемою відхилення від справедливої оплати як роботодавцем так і працівником є любов до грошей. Таке трапляється і серед християн. До речі, сторонні люди добре це помічають. Так, навіть сумнозвісний російський сміхотворець М. М. Задорнов відмітив: «Баптисти люблять бабки». Безумовно, що метою праці є заробіток, але якщо він оволодіває нами, то не забаряться й гіркі плоди (обман, зрада, крадіжка).

7. Повага між працюючими. «Раби, слухайтеся тілесних панів зо страхом і тремтінням у

простоті серця вашого, як Христа! Не працюйте тільки про людське око, немов чоловіковгодники, а як раби Христові, чиніть від душі волю Божу, служіть із зичливістю, немов Господеві, а не людям! ...пани, чиніть їм те саме, занегайте погрози, знайте, що для вас і для них є на небі Господь, а Він на обличчя не дивиться!» (Еф.6:5-9; Кол.4:1).

Писання вчить роботодавців не зловживати своєю владою, бути ввічливими та уважними до своїх працівників, особливо якщо вони християни. З такими слід поводитись, як з братами. Керівники повинні створити зручні та безпечні умови праці.

Працівники, якщо вам не подобається халтура, суперечки, брак поваги до вашої власності, пам'ятайте, що і у вашого наймача ті ж самі антипатії. Яким би не був ваш начальник, ви зобов'язані любити цю людину, бути вірним йому, служити від усього серця. Працівники мають служити із зичливістю та коритись господарям.

Межа покори закінчується там, де є гріх. Тому й роботу чи професію потрібно обирати таку, яка не є за своєю суттю гріхом. Ми дізнаємось про людей, які залишали своє несправедливе заняття, навернувшись до Бога (ворожіння, проституція, крадіжки тощо (Дії.19:19, Еф.4:28)). Певно, що християнин не повинен працювати у гральному бізнесі, фінансових пірамідах, виготовляти чи збувати спиртне чи тютюнові вироби...

Якщо й на «безпечній» роботі вам не під силу не красти, підробляти документи, робити чи продавати завідомо підроблені та небезпечні для людей товари, давати чи брати хабарі, то варто залишити таку роботу. Критерій простий: всяка неправда є гріх (1Іван.5:17).

У Святому Писанні ми бачимо два випадки, коли люди, які увірували, змінювали роботу. Перший, це вищеописана причина, коли робота невіддільна від гріха. Другий – посвячення свого життя на повне служіння Богу.

Більшість віруючих людей, які описані в Біблії, мали прості професії пастухи, землероби, ремісники, рибалки...

«... Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне, і простих світу, і погорджених, і незначних вибрав Бог, щоб значне знівечити...» (1Кор.1:27,28). Звідси й співвідношення професій у церкві. Частіше це робочі спеціальності. Так передбачив Бог. Мудрі, маючи зайвий привід для гордості, частіше відкидають Господа та Його постанови.

Серед віруючих побутує думка, що християни не повинні бути урядовцями, політиками, військовими, правоохоронцями, бізнесменами чи юристами. Але ми знаємо про випадок із служіння Івана Хрестителя, коли до нього прийшли військові та митники з питанням: «Що нам робити?». Пророк не радив залишити роботу, а справедливо її виконувати (Лук. 3:12-14). І тоді, дві тисячі років тому, були не меншими насилля, обман і корупція. Звичайно, не просто виконувати роботу чесно, коли колеги роблять це «легшим» шляхом.

Шлях у Царство Боже вузький. Легко не грішити у тепличних умовах, де мало спокус (робітничі спеціальності, праця у колективі віруючих). Засвічене світло не ставлять під посудину, але на видному місці, щоб світило всім у домі (Лук.8:16). Значно більше ми послужимо Богу там, де суспільство загнивається від несправедливості. Християнські риси будуть корисні у роботі, де результат не стільки залежить від техніки, як від людських чеснот.

Розсудіть, чи добре буде, коли:

ДАІшник, зупинивши водія, не вишукуватиме у нього порушення, щоб взяти відкуп, але допомагатиме дотримуватись безпеки дорожнього руху.

Хворий, потрапивши до лікарні, отримує опіку лікаря без матеріального заохочення?

Ми покликані бути сіллю та світлом для світу (Матв. 5:13-16). Наше завдання змінювати суспільство. Ісус на Голгофі дав нам силу протистояти гріху. Для Бога ми потрібні там, де Він нас покликав. Тому, коли в мене питають про вибір чи зміну професії, я завжди раджу бути там, де людям найбільше не вистачає плодів Духа.

Таким чином, робота є невід'ємною частиною нашого служіння і поклоніння Богу. Ми не можемо поділяти життя на християнський час та інші заняття. Помиляються ті, хто чинить по-християнськи тільки у церкві. Істина полягає в тому, що Бог ніколи не поділяє наше життя на фрагменти. Якщо Ісус Христос – ваш Спаситель, ви не можете виключити Його з будь-якої частини свого життя. Цілком неправильно віддаватись викладанню у недільній школі, а решту тижня тягнути час на роботі, не прикладаючи до неї серця.

Одна шістнадцятирічна дівчина влаштувалась на свою першу в житті роботу. Відразу ж після отримання водійських прав вона пішла у страхове агентство зареєструвати своє авто, і співробітники відмітили її доброту та комунікабельність. Їй запропонували роботу на час літніх канікул. Вона відразу ж звернула увагу, що ніхто із співробітників не приходить на роботу, як визначено, о дев'ятій годині. Вона не могла розпочати роботу вчасно, тому що їй нікому було відкрити офіс. Накінець, їй вдалось спонукати деяких працівників приходити на роботу о дев'ятій, щоб вона могла потрапити в приміщення. Її колеги стали приходити до дев'яти, але до половини десятої чи до приходу керівництва пили каву. Однак дівчина завжди добросовісно приступала до роботи, як істинна слуга Христа. Восени вона повернулась на навчання. А на роботі вона залишила про себе переконливе свідчення про чесне відношення до праці.

Яке свідоцтво на своїй роботі залишаєте ви? В результаті вашої роботи люди наближаться до Господа чи навпаки віддаляються від Нього?

Чи можна вас назвати одним із найбільш добросовісних працівників, тому що ви служите Господу?

Якщо у вас не вистачає сил вести праведне життя на роботі – просіть їх у Господа. Тільки духовно відроджена людина може проявити любов, радість, мир, довготерпіння,

добрість, милосердя, лагідність та стриманість у складній ситуації.

Наша відповідальність проявляти Христову запашність на всякому місці (2Кор. 2:14-16)...

Роман Ляшук